

ROZCZYNIONY (3) *part praet pass pf*

Pierwsze o jasne; -ony (1) Mącz, -óny (1) Oczko.

sg [f N rozczynioną. ◇ G rozczynionéj.] ◇ n N rozczynion(e) (1). ◇ A rozczynioné (1). ◇ pl N subst rozczynion(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

O rozdrobnionej substancji: zmieszany z wodą lub innym płynem; dilutus, subactus Cn (3) :

rozczyniony czym (1): Cerotum Santalinum iéy dác/ álbo lámé/ álbo vnguento Rołato/ cum succo Abfinti [...] rozczynioné Oczko 26; [w dzień łobotni ofiaruyćie [...] dwie dziesięć części biálej mąki oliwą rozczynionéy WujBib Num 28/9, Num 28/5].

rozczyniony z czym (1): Sadło Cocodrillowe też tho rozczynione z ołowem skrużonem goij tę ranę. FalZiol IV 33b.

a. O cieście [czym] (1) : Musteceum Nieyákie kołacze/ plácki mółzczem rosczinione. Mącz 238d.

Cf ROZCZYNIĆ

KW, (LWil)